

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

634.957

Hely

Idő

"1921"

Személy

Szerző:

Cím: Huszezer előfát vágta ki a fővárosi kertekben egy év alatt

Forrás:

Szózat

Bzp.
(Hely)

1921 II 27
(Idő)

(Köt. v. füz.) ((

Huszezer előfát vágta ki a fővárosi kertekben egy év alatt

Elpusztított parkok és fasorok — Megkezdődött a helyreállítás munkája — Ellopták a frissen ültetett csermelyeket

— A Szózat tudósítójától —

Tudósítónk fölkereste Fock Ede fővárosi tanácsnokot, aki a főváros elpusztított parkjainak helyreállításáról és a fővárosi kertészeti üzem munkájáról a következőket mondotta:

— A fővárosi kertészete már évek óta súlyos nehézségekkel küzd, amiről a fővárosi közönségnek alig van tudomása. A kertészeti Vágány-utcai központi telepének az idők folyamán elavult berendezése és ósdi üvegházai már régen nem felelnek meg a modern kertészet követelményeinek. Fekvése is rossz, mert közvetlenül mellette húzódik a MÁV vonala. A mozdonyok füstjéből lecsapódó kéntartalmú pára a növények fejlődését akadályozza. A háború előtt már tervbe is vettük, hogy a bécsi hatalmas kertészeti telep mintájára a Népliget területén rendezünk be új központi telepet. Ez természetesen most elmarad, mert a berendezés és a talajjavítás költségei óriásiak.

— A nehéz viszonyok ellenére is a fővárosi kertészet üzeme mindenkor földadata magaslatán állott. A városligeti köröndről minden szakember tudja, hogy Európa bármely nagy városában található hasonló virágdíszítési alkotások közül a legdíszesebb és legmodernebbekkel legalább is egyenrangú. A Szabadság-téri virággyűléssel díszített park a fővárosi kertészet egyik legmodernebb alkotása, amely bármely világvárosnak díszezé válna. A 300 hold kiterjedésű Népliget, amely 1901—1904-ben létesült, elsőrendű alkotás, bár fiatal fái az utóbbi évek viharja folytán fejlődésükben erősen visszamaradtak.

— A vízhálónál egy pikantra meg kell állnunk. Teljesen érthető, hogy amikor egy köbméter szűrt víz magának a fővárosnak 6—8 koronájába kerül, akkor ezt a drága vizet öntözési célokra nem lehet igénybevenni. De figyelemmel kell lenni arra is, hogy az egymásra zsúfolt háztömegekből álló Budapest amúgy is rendkívül szegény parkokban. Ezek a parkok azonban ennél a nagy városnál a tündöklő szerepet töltik be, ha ezek lassan elpusztulnak, egy későbbi generáció rendkívül súlyosan fogja megérezni ennek következményeit. Azért, ha a viszonyok nem változnak meg, nem marad más megoldás, mint hogy e célra épített külön vezetékkel, Budapest két legnagyobb parkjához olcsó szűrelten vizet juttassunk. Ez a megoldás kétségek nélkül jelentős költségeket igényelne, de az egész város közegészségügyét érintő rendkívül fontos problémánál a költségek második szerepet kell hogy játszanak.

— A fővárosi kertészethez most az a legfontosabb feladata, hogy a forradalmak és a proletárdiktatúra idejében véghezvitt nagyarányú pusztításokat reparálja. Most, hogy ezekről a pusztításokról pontosan megállapított adataink vannak, a nagy terve van. Az egyik a Gellért-hegy déli lejtőjének, a másik pedig a Városmajoron a parkok Hosszú évek fáradságos munkája és pénzben kizárása. Az előbbi helyen valóságos kertészeti remesem fejezhető értékek mentek veszendőbe. A fővárosi kertészeti igazgatónak erre vonatkozó tervei már 20.000 darabot vágta ki. Elpusztították a 11.400 négyzetméter kiterjedésű Vérhalom-kertet, ami akkor a legmodernebb, mert a III. kerület amúgy is a legszegényebb az összes kerületek közül. Elpusztították a Hunyadi-téri, Almásy-téri, Klauzál-téri kertészetet. A Mátyás-téri 6100 négyzetméteres parkból csak néhány megmaradt fa hirdeti, hogy ott valamikor szép kertrészlet volt. A szülészeti klinika levő, a Kálvária-téri, a Baross-kávéház előtt levő kis kertrészlet szintén majdnem egészen elpusztult s tönkrement a Tisza Kálmán-téri park is. Nagyon kevés kivétellel a IX. és X. kerületben az összes parkok hasonló sorsra jutottak.

— A gyors újraültetési munkáknak természetesen határt szab az általános helyzet és elsősorban a fővárosi kertészet költségvetési előirányzata. Már az 1920. évben megkezdtek az elpusztított parkok helyreállítását és a megsemmisített fasorok újraültetését. Ez a munkát azonban nem mindenhol vezetett eredményre. A folyton tartó fűszegnek kell elsősorban betudni, hogy a főváros külső részeiben megkezdett fásításokat abba kellett hagyni, mert az elültetett facsemeték karóval együtt, a fokozott fölgyűlést ellenére, már legnagyobb részben a kiültetés éjszakáján ellopták. A mai árak szerint egy facsemete, a hozzávaló karóval együtt a fővárosnak 150 koronájába kerül és így a főváros nem folytathatta ezt a költséget, de teljesen reménytelennek látszó kísérletezést. A fásítást a város külső részein tehát jobb és biztonságosabb idők beálltaig el kell halasztani. A város belső részein a pótlások kivétel nélkül kedvező eredménnyel jártak s ezért az 1921. év folyamán kertészetünk a város belső részeiben levő parkok és fasorok helyreállítására fekteti a főerőit.

— A távolabbi jövőben a kertészethez két nagy terve van. Az egyik a Gellért-hegy déli lejtőjének, a másik pedig a Városmajoron a parkok Hosszú évek fáradságos munkája és pénzben kizárása. Az előbbi helyen valóságos kertészeti remesem fejezhető értékek mentek veszendőbe. A fővárosi kertészeti igazgatónak erre vonatkozó tervei már 20.000 darabot vágta ki. Elpusztították a 11.400 négyzetméter kiterjedésű Vérhalom-kertet, ami akkor a legmodernebb, mert a III. kerület amúgy is a legszegényebb az összes kerületek közül. Elpusztították a Hunyadi-téri, Almásy-téri, Klauzál-téri kertészetet. A Mátyás-téri 6100 négyzetméteres parkból csak néhány megmaradt fa hirdeti, hogy ott valamikor szép kertrészlet volt. A szülészeti klinika levő, a Kálvária-téri, a Baross-kávéház előtt levő kis kertrészlet szintén majdnem egészen elpusztult s tönkrement a Tisza Kálmán-téri park is. Nagyon kevés kivétellel a IX. és X. kerületben az összes parkok hasonló sorsra jutottak.